

ACC. N:R M. 16879: /.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

MJÖLKTÄNDER

L U F 133

LUF 133

Någon annan benämning på barnets första tänder än mjölkttänder torde ej ha förekommit här på orten, i varje fall ej mera allmänt. Något särskilt eller särskilda bruk att iakttaga vid barnets första tand, torde ej heller att ha förekommit något allmänt.

Vid de första tändernas ankomst var det så och är väl fortfarande att barnen var, som det ~~det~~ uttrycktes på ortsspråket "kinkiga" och besvärliga. För att lindra deras smärter, kunde man t, e, x, smörja huden eller något annat. Det blev givetvis ingen lindring direkt av en sådan åtgärd, men barnet blev mera belåtet, när modern eller någon av de äldre syskonen sysselsatte sig med det.

Att den som först fick syn på ett barns första tand, skulle ge det en gåva, har jag ej hört omtalas, ej heller de äldre personer som jag frågat. Denna sed torde ej heller ha ^{varit} brukligt här på orten. Om det förekommit, har det dock ej varit allmänt.

20/9-67

ACC. N:R M. 16879:2.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Det torde ha varit ganska sedvanligt här på orten att man kasta-
de såväl den första, som barnets följande mjölk-tänder på elden,
"på glöderna" berättaren uttrycker det så". Att den första mjölk-
tanden, som ett barn tappade skulle sparas, har ej heller varit
sedvanligt här på orten. Det torde dock ha förekommit. Jag minns
sedan mina uppväxtår, att mor talade om detta. Jag minns dock ej
så noga vad hon berättade om detta, så att jag kan uppteckna nå-
got om detsamma. När tanden kastades bort var det ej brukligt
att man sade något särskilt, någon ramsa eller dyligt. Men där-
emot var det ganska brukligt att man sade en ramsa om man hjälpte
barnet med att lossa tanden. Det var ofta så och är väl fortfar-
ande att mjölk-tänderna när de lossnar, åtminstone någon har svårt
för att fort falla och gå bort. De kan sitta fast i huden och va-
ra besvärliga för barnet. Om modern då "det var i regel hon"
skulle taga loss tanden, brukade hon för att trösta barnet säga
något, i regel följande ramsa. Du får en guldtand nu, i stället
för en bentand. Vad som gäller frågorna om sparade tänder kan
jag ej besvara. Ingen av berättarna eller jag själv känner till
eller hört något omtalas om detta.

ACC. N:R M. 16879:3.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Att modern skulle äta upp första mjölktanden, som barnet tappade har jag ej heller hört omtalas. Det torde med säkerhet ej varit sedvanligt här på orten. Det var brukligt att bränna såväl den första, som senare mjölk-tänder på "glöden".

Något annat namn eller benämning på de de nya tänderna än riktiga tänder har ej hört omnämnas. När ~~XX~~ mjölk-tänderna lossnat och fallit bort och de nya kom, var det ett ganska allmänt yttrande, är det en "riktig" tand, som du fått nu, har du fått alla dina "riktiga" tänder nu.